પારસી નાટક મંડળી

હામાન

નાં

ગાયનો.

મુંબઈ:

મુંબઈ સમાચાર છાપખાનામાં કેખસરૂ માણેકજી
બરજોરજી મીનાચેહેરહોમજીનાએ છાપ્યું છે.

સુધારેલી પેહેલી આવૃતી.

૧૯૦૭

કીમત ત્રણ આના.

બનામે ખુદા.

૧.

કરમ કર મેરે હાલપર અય કરીમ,
તેરા નામ રહેમાન હય ઔર રહીમ—કરંમ૦
તુહી દોનો આલંમકા સુલતાંન હએ,
જહાંમે નુંમાયા તેરી શાંન હયે—કરંમ૦
ફના હોનેવાલા હય સબ કારોબાર,
રહે નૂર તેરા સદા આશકાર—કરંમ૦

૨.

હમકોતો મનસુખ દેવા ભયો ખુજ દાતા.
કરે પીત ઉન સંગ—હંમકો૦
મઓલા બારી શંમ ખુદા નામ જપોએ,
તન જોગમે રતીયોંકો સંધ્યાકર
રંગ દેત નયા રંગ—હંમકો૦

૩.

મયેં હું હજાર જાંનસે મઓલાકે નામપે ફીદા,
લએલોનહાર ધ્યાનમે કોઈ નહીં હયે દુસરા—મયેં હું૦
જાંનો માલસે નીસાર હું મયેં યારપે સદા,
ચમક રહા સહર શાંમ નુર જુલજલાલકા—મયેં હું૦
કયાહી સબજા જાર હયે શાંને કીરદીગાર હયે,
તડપ રહા જીગર જાન હાલ આશકાર હયે—મયેં હું૦

૪.

દાયંમ ડરના તુ નાદાંની દીનમે ન મરના,
ધ્યાન ધરના, અજી દંમ ભરેં ભલા યાર બીન કયા હંમ—દાયંમ૦
ભલે દંમ બુરે દંમ વંહીં ચલના રે,
ઇતના જાંનના દારે ફાંનીમે સારે ફાની—દાયંમ૦
ધ્યાનકી તરંગ દીખ્યા રંગ, જાંનમે કરત ફીરત ગરમાઇ,
જો કોઇ શાદી નાશાદી-આબાદી બરબાદીમે પકડે હસ્સે.
ધ્યાંન, સબ્બહીસે તોડ ઉન્હીસે જોડકે કરત ગ્યાન તાસે,
રાજી રહે માલીક—દાયંમ૦

૫.

અમાંન તુ હામાનકો દીજીયે,
બંદા નવાજ રહેમાન કાદીર સુબ્બહાંન.
દો જગકા તુ સુલતાન ફલક સામાંન મલક દરબાંન—અમાંન૦
હું બંદા તેરા આશકે જાર,
તેરી યાદમે શાદ ઔર અશ્કબાર,
તેરી રાહમે જાંનો માલ નીસાર,
તેરે નાંમસે કામ મુજેહ હરબાર,
અએ શાહીનશાહે હર દો જહાંન,
રહે હરઆંન અમાંન અમાંન અમાંન—અમાંન તુ હામાંન૦

૬.

આદંમ કયું શએતાનકો દેતે હયેં ઇલજામ,
કયા કુચ્છ ઉસને જોરસે ઇસે પોલાયા જાંમ.
આયા બશર વખાલમે ભુલા સો ભુલા હો સો હો,
આયા બદીકે જાલમે ભુલા સો ભુલા હો સોહો -આયા બશ૦

જીસકો કે લત ખરાબ હયે જીન્દગીમે અજાબ હયે,
નશએ ગંજો માલમે ભુલા સો ભુલા હો સો હો—આયા બશર૦
નેક ખીયાલમે રહો નેકોંકે હાલમે રહો,
આદમી બદ ખીયાલમે ભુલા સો ભુલા હો સો હો—આયા બશર૦

૭.

બન બન મન મારે મયેં તો ભટકા પીર,
મયેં દુઃખ ભરીયા દીન ન રાતકો છોડ નગર રહો ઘેરે જંગલવા;
પીર પીયાકે પએર પડું મોહે પીનેકો દેત મધવાકો નીર—બન૦

૮.

અલંમને ગંમને આન ઘેરા,
બાલકપનેમે બીન અન ધન તંન ઘરસોં ચલ નીકલા—અલંમને૦
સરાસર બે કલીયાં ઝેલા,
બેકલ બ્યાકુલ બીન અટકલ ચલ કલ બેકલ નીકલા—અલંમને૦
ખુદા પર સીગરે ધ્યાન મેરા,
પ્યાસા તન મન બન બન જલ બુંન બીન જલ બલ નીકલા—અલં૦

૯.

હુઈ એહ કએસી અલ્લાહ લાચારી,
ગમોંસે જાંન હરઆંન હએ આરી—હુઈ એહ૦
સુના ચમંનકી બદલી સુલતાની,
વાંહાંપે ખબેર ખબેરાત હએજારી—હુઈ એહ૦
કઈ દીનોંસે ભુકા હું પ્યાસા,
કરૂં વાંહાંકે જાનેકી તઈયારી—હુઈ એહ૦

૧૦.

સોહાવે સખી આજ વલી સરતાજ,
સુનાવે કોઈ આજ વલી ભયોં રાજ—સોહાવે૦

ગોકુળવાળા પ્યારરે ઇંદ્રાસનવાળારે,
તીને ભજે માહારાજ—સોહાવે૦

૧૧.

નહીં આગાહ જો મુજસે વોહ મેરી શાંન કયા જાંને,
દીલે દાનાંકે ભેદોંકો કોઇ નાદાંન કયા જાને—નહીં આગાહ૦
બદનમે જાનકી સુરત હયે મેરા રાજ પોશીદા,
ભલા ફીર જાંનકી પએછાંન કો અંનજાંન કયા જાને—નહીં આગાહ૦
જો કોઈ અહેલે બાતીન હો વોહ મુજકો જાંન સકતા હએ,
જો જાહેર દેખતા હો વોહ મેરી પએછાંન કયા જાંને—નહીં આગાહ૦

૧૨.

બતા દે હમકો તુ હાલ પ્યારે કે તેરે દીલકો ખ્યાલ કયા હયે—
યેહ ચેહેરા તેરા જો ચાંદસા હયે, તો કયુંકર ઇસકો ગહુંન લગા હયે
બતા તો તેરા પીદર કાંહાં હયે, નીડર નીડર બોલ હાલ કયા હયે—બતા દે૦
ખોયાલ કયા હયે મલાલ કયા હયે, તુ સાફ કહેદે સવાલ કયા હયે,
મુરાદ હાસીલ હો તેરે દીલકી નીડર નીડર બોલ હાલ કયા હયે—બતા દે૦

૧૩.

તનમન આસ નીરાસ ભઇ મોરી,
કયા હાલ કહે મત બાવરીયા—તન મન આસ૦
છોડ પીદર બન બન ભટકે હમે,
જપે રાંમ નામ દીન રએન રંગીલે—તન મન આસ૦
ભુકે પ્યાસે તડપ રહે હંમ,
બીન જળ થળ જએસે માછરીયાં—તન મન આસ૦

૧૪.

જબ તીરે સીતંમ ચખેં કોહંનસે છુટા,
માં મર ગઈ દીલ અપના વતંનસે, છુટા—જબ તીરે૦
બરસોં રહે હંમ ભાઈ બહંન આફતમે,
લુકમા ન ગદાઇકા દહંનસે છુટા—જબ તીરે૦
ગુંમ હો ગઈ એકબારગી હંમશીરાભી,
અફસોસ મેરા સાથ બહંનસે છુટા—જબ તીરે૦
પાબોસીએ હજરતસે સીતારા ચમકા,
સુરજકી તરહે આજ ગહંનસે છુટા—જબ તીરે૦

૧૫.

કોઈ સુનો મેરી ફરીયાદ,
ઇસ બનમે મુજપર ગુજરી હયે બેદાદ—હાય-હાય-હાય—કોઇ સુનો૦
એક તો મુજસે માં છુટી ઔર સબ છુટા ઘરબાર,
તીજે માંજાયા છુટા રેહે ગઇ મયેં લાચાર,
દુંનીયાંમે મુજસા કોઈ નહીં નાશાદ—હાય-હાય-હાય—કોઇ સુનો૦
હાય મયં પઐદા હોતેહી મર જાતી—બેસામાંન,
યેહ દુખડા કયું ઝેલતી અધભરમે હયે જાન.
જંગલમે મેરી મીટ્ટી હયે બરબાદ—હાય-હાય-હાય—કોઈ સુનો૦

૧૬.

સુનો સદા યેહ બારી બારી, કોઇ કરતા હયે આહોજારી,
ચલો સુનેં હકીકત સારી, કીસે જાંન હુઈ હયે ભારી.
મીલી મીલી લો યેહ આજારી, ગમો અલંમમે હયે બેચારી,
કયું આઇ દીવાંની બંનમે—કયા સોચ કીયાથા મંનમે૦
કુચ્છ જાંન હયે બાકી તંનમે;
ઇસે પાંનીકી હયે પ્યાસ, કુવા નહીં પાસ, યેહ હયે લાચારી,
યેહી કરતીથી આહોજારી—સુની સદા યેહ બારી બારી૦

૧૭.

મારે પડે હમ પ્યારી કૃષ્ણંનકે,
પ્યારીકૃષ્ણંનકે નાજુક અદંનકે—મારે પડે૦
ઇનકાર છોડો ચકરાર જોડો,
દુલહા બનાંઉ જાઊં વારી દુલ્હંનકે—મારે પડે૦
મીસરી ખીલાદે શરબત પીલાદે,
બોસે દેઠાલ પ્યારી પ્યારે દહંનકે—મારે પડે૦
દીલકા ગની હું ઘરકા ધની હું,
ગમ્જે દીખાઓ મોહે સારે જોબંનકે—મારે પડે૦

૧૮.

અરે આએ તોરે કામ—સદા નેકી,
ગમસે છુડાનેકી નેકી ન ભુલું રે,
નેકી ન છોડ નીકો નામ જમાનેકી—અરે આએ૦
લેકે નીકોઇ કોઇ નેક ન છોડે રે,
નેકી દીખાએગી આરાંમ-દીખા નેકી—અરે આએ૦

૧૯.

અરે મુંને છોડ મોરી બાંઇ રે મુરકીયાં—
હાયરે પડી મયેં કએસી બલામે
છોડ મુજી મોરી બાંઇ આઇ રે લટકયાં- રે મુને૦
દેના ભલાઇ લેના બુરાઇ
કાંનમે જહાંનકે સુનાઇ રે ભનકીયાં—અરે મુને૦

૨૦.

મેરા નસીબ હુવે સો ગયા, યેહ જીન્દાંમે રહેના ઓ યાર,
કીસીસે કયા કહેના—મેરા નસીબ૦
ફલકસે હંમપે કયા કયા જુલ્મકે બાદલ બરસતે હુએં—
નાસાનો અએશકી સુરતકો હમ હરદંમ તરસતે હુએં,

મીસાલે આએના સકતેમેં હુએ કયા બોલ સકતે હુએં,
ન જીતે હુએં ન મરતે હુએં યુંહી હરદંમ સીસકતે હુએં,
મેરી ખોરાક ગમ હો ગયા, યેહ રંજો ગંમ સહેના—એ યાર,
કીસીસે કયા કહેના—મેરા નસીબ૦

૨૧.

ગુનભરી ધુંન મોરી સુંન પ્યારે,
સાગરે શરાબપર નજર ન અંએકો કર—ગુન ભરી૦
જાનકે તુ અંનજાન બને કયું જાંન એએ જાંનો કયું હારે,
શરાબ પીના નેક કરી ના, સમજે હયેં દાના સારે—ગુન ભરી૦

૨૨.

પીદર દેતેહો કયું સીતંમપર સીતમ,
ગુજરતે હુયેં હંમપર અલંમપર અલંમ—પીદર દેતેહો૦
કાંહાં કામે જંમ હયે કાંહાં જાંમે જંમ,
ના રખાંયેગા જંમકે કદંમપર કદંમ—પીદર દેતેહો૦
કરંમ કાજીયે થા મેરા સર કલંમ,
પીયેં મોલકે બાદા બહંમ પર ન હંમ—પીદર દેતેહો૦

૨૩.

નાએકા સુનલે હાલત સારી બદકા મુહ કાલા,
નેકોંકી હો સુરત પ્યારી મુહપર ઊજીયાલા—નાએકા સુંનલે૦
બજાતોંકો બદબાતોંમે આફતમે ડાલા,
નેકીવાલે હર સુરતમે ઊનસે હયેં બાલા—નાએકા સુંનલે૦
નેકી દે તુજકોભી વોહ નેકી દેનેવાલા,
નેકીકા ગુલશંનમે તેરે ફુલે ગુલલાલા—નાએકા સુંનલે૦

૨૪.

યા રબ ઇસકોભી નેકી દેદે આલા કરદે કરીં,
દુંનીયામે યેહ નીશાત પાવે ઓકબામે ખુલ્દે બરીં—યા રબ૦
હુંમસે ઇનહીના ગરચે ઇસને બેજા બાતેં કરીં,
પર મયેં ઇસકો પસંદ કરકે બોલતી હું બેહેતરી.
ઇસિકી ખાતીર દોઆ હયે કરતી યેહ બંદી કંમતરીં,
દુર હોં ઇસકી બુરાઇયાં સબ જો હયેં દીલમે ભરીં.
એક દંમ યેહ હો નહીં યાદસે ગાફીલ તેરા
માલીક મેરે યેહી હાજત સુંનલે મેરી.
જાતમે અપની હો યેહ હરએકસે બારી.
ઔરતો હયે સબ લઓંડીયાં ઇસકી બઓફસે તેરે ડરીં.
લેકીન ઇસિમે બુરાઇયોંકી બાતેં હયેં સબ ભરી—યા રબ૦

૨૫.

ચલન કર ભલે, માતા બાત સુંન તુ લે—ચલંન કર૦
નેકી બદી દોનોં હયેં પએદા,
વલે જએસા કરના વએસા ભરના દુંનીયાંમે ઠએરા.
તુ કહેના માન લે મેરા હોવે જો નેક ફુલે ફુલે—ચલંન કર૦

૨૬.

બદકારી જારી કરને જો આએ—તુંમ આએ—બદકારી૦
જરર હો તંનકા મંનકા ધનકા,
નજર ઇધર જો ઊઠાએ જમાએ—બદકારી૦

૨૭.

સરવર અગર હયે પાતે સરવરી ઇનસાનોંકો હયેં ખુશ કરતે,
કરકે બદીફેર ઉનકે પેઠે દુઃખ દે કર હયે દુઃખભરતે—સરવર૦

જઐસે અગલે સરવર થે નેકોમે નામવર થે,
ક્યું નહી કામ વોહો કરતે નેકીકા નહીં દંમ ભરતે–સરવર૦
બદકારીપર હો મરતે ક્યું નહીં રબસે હો ડરતે,
બદકા નતીજા બદ હોતા હયે ક્યું હો ઈસમે હટ કરતે–સરવર૦

૨૮.

ક્યું જવાંની ખો રહે હો શાદમાંનીકે લીયે,
પીરીમે રોયા કરોગે ઈસ જવાંની કે લીયે–ક્યું જવાંની૦
સુકતા હયે જબ શજર ફેર વોહ હરા હોતા નહીં,
વોહ કહાંની યેહ જવાંની પીરે ફાંનીકે લીયે–ક્યું જવાની૦
આબે રફતા નેહેરમે ફેર લઔટ કર આતા નહીં,
પા નહીં સકતે ગુજશતા જીંન્દગાનીકે લીયે–ક્યું જવાંની૦

૨૯.

સુંન અએ દીલદાર ગુલરૂખસાર જાંનેમન,
પરીદીદાર અએ ગંમખ્વાર જાંને મંન–સુંન અએ દીલદાર૦
યકાયક દીલ હુવા માઈલ કે ચલ કર મોલ,
રહે ક્યું રંડીયોંમે ખ્વાર જાંને મન–સુંન અએ દીલદાર૦
પીદર માદર અગર ખંજરસે કાટેં સર,
તો દેખું ખુલ્દકા ગુલજાર જાને મન–સુંન અએ દીલદાર૦

૩૦.

નહો યેહ હંમસે,રહું સદા ખુશી જંમ જંમસે રહો તુંમ ગમસે–નહો૦
મેરા દરજાહો બરતર તુંમસે, મુંજતર રહો તુંમ ગમસે–નહો૦
કંમતર બને બરતર સરવરસે, કંમતર રહો તુંમ ગંમસે–નહો૦
પાંઊ ન હોવે બેહતર સરસે, ક્યુંકર રહો તુંમ ગંમસે–નહો૦

૩૧.

પ્યારા તું હુએગા, મેરા.
હો ખુશી દીલસે તું અએ પ્યારે,
પ્રીત નીભે અબ મેરી તેરી દાયંમ–પ્યારા તું૦

હોવે જો કુચ્છ હાલ તુમ્હારા, વોહી હોય્ગા હાલ હમારા,
નાજો અદાકે ફુલકકા પ્યારા તું હય્ગા તારા
તન મન ધન સબ તુજપર હારૂં
નીસદીન પલછીન તુજપર વારૂં—પ્યારા તું હય્ગા૦

૩૨.

હયે તુ લાલએ ચમની,
આંખે આહુએ ખુતની.
હુરમે અએસી અદા ન સુની,
નજાકતમે અજબ કામની—હએ તુ લાલએ૦
તુ દીલકે મહેલોં બની બની,
તન મન ધન હંમદમ બની બની,
સુન સુન ગુન હુરમત ગની બની,
બનીબની મોરી કીસમત ધની બની—હયે તુ લાલએ૦

૩૩.

પ્યારે જાંની સુનો યેહ મેરી કહાંની,
દીલસે તેરી મએને જો બાત યેહ માંની—પ્યારે જાની૦
તેરા જો ફરમાં મેરા હયે ઈમાં,
આલંમમે હયે તુ લાસાંની—પ્યારે જાની૦

૩૪.

સદ શુક્રકે ગુલજારે તમન્નાકા ખીલા ગુલ,
બુલબુલકે ખીલે ફુલ હજારોંમે મીલા ગુલ—સદ શુક્ર૦
શાદી ગુલે ગુલજારે વીજારતસે હુઇ હયે,
ગુલ ખાએ હજારોંતો મુસીબતસે મીલા ગુલ—સદ શુક્ર૦
હયે બુલબુલે દીલ જુલ્મે વજીરીસે હીરાસાં,
શાયદકે કરે બાગકે માલીકા ગીલા ગુલ—સદ શુક્ર૦

૩૫.

ખબર જો દે ચુકી પરી તુ હમકો હુકમ વોહી હયે પંજદાંકા,
ધુડકા, ઝોડકા, ઝટકા, પટકા, ગજબસે બાપ ઉંદુ જાંકા—ખબર૦
નજર ન પીતકી કરી વાલીદને, હુકમ દીયા યું ફીદવીકો,
અરે જા મર જા હરજા પર જા, પીસર હયે બાપ ન તુ માંકા—ખબર૦
સફર બીદેસકા કરૂં મયેં મુજકો હુકમ જો દે તુ મરજીકા,
અરમાં, નીકલા, ગમ આ ચંમકા અજબ હીસાબ હયે દૌરાંકા—ખબર૦

૩૬.

કયું કર જાંન રહે જાંનાં, જાંનાં જાનાં કહે જાંનાં,
તુંમબીન જાંન કાંહાં જાએ, ખાનાં ગંમકા સહે જાંનાં—કયું કર૦
જાંનકો જાંન રવાં જાંને આંસુ બંન કર બહે જાંનાં,
વીર્દે જાંન રહે જાંનાં ગાહે જાંનાં ગહે જાંનાં,
અગ્એશ મેરા તુ પસંદ ચાહે, જા જા રૂખસત હયે,
જીનેકા યેહી તો શકલ રહે—કયું કર જાંન૦

૩૭.

સોહે પીયાકે મનકો ગાનેકી ઉપજ તાંન,
લુભાવેરે જીયરવા, હંસાવે રૂલાવે જગાવે દીખાવે.
વોહ રબકી શાંન—સોહે પીયાકે૦
સુરોંકી ગીનતી સુંનો, ન્યારી તાન ઉપજ પ્યારી પ્યારી,
ઈનસાંનોં હએવાંનો દેવો પરીજાંન.
હુરાંનો ગીલમાન શાદમાંન—સોહે પીયાકે૦

૩૮.

ગુલગુલ બુંન બીન પ્યારકે નહો કોઈ જહાંમે,
ગુલશંન બીન અગીઆરકે નહો કોઈ જહાંમે—ગુલગુલ૦
નાચને ગાનેવાલી ગુલરૂં,
હંમદંમ બીન બદકારકે—નહો કોઈ જહાંમે—ગુલગુલ૦

નાચે બદીકા ભાવ બતાવે,
નીસદીન બીન ઈનકારકે–નહોં કોઈ જહાંમે–ગુલગુલ૦

૩૯.

એ તારી મદદપર હો કીરદીગાર,
કરંમકી રહે તોપે નેક નજરવા,
નગર નગર રહે કમ ઢંડોરવા–એ તારી૦
ચમંન ચમંન ખીલેં ફુબંનકે હરવા,
ચમંને ચમંનમે રહે તું સીગરવા,
અમન ચએનસે શાંમો સહરવા,
રહે તેરે ગુલશાંનમે દાયંમ બાહાર–એ તારી૦

૪૦.

હોવે તેરા સર કલંમ, હંમપે બલા જો હો સો હો,
તેરાભી નાકમે હો દંમ, મેરા હયે કયા જો હો સો હો–હોવેગા૦
કયું રે તુ માનતા નહીં, મુજકો તુ જાંનતા નહીં,
બાતકો છાંનતા નહીં, છાંન લીયા જો હોસો હો–હોવેગા૦
મયેં હું વજીરે નેકશાંન, મયેં બી હું દીલબરોંકી જાંન,
સુંનલે જરા લગાકે કાન, ખુબ સુંના જો હો સો હો–હોવેગા૦
મુજકો અગર સતાયગા, કરકે તુ કયા દીખાયગા,
મુફતમે મારા જાએગા, આઇ કજા જો હો સો હો–હોવેગા

૪૧.

આવો આવો આવો પીયા, આવો દેખો નાર નઈ,
છબ તેરી ન્યારી પ્યારી, મંત્રસા કછુ ફુંક રહી–આવો આવો૦
છોડકે ભાગે સંગી સાથી, કયું કે રહે યેહ દીલ સુનોજી,
સંઈયાં લાગું પંઇયાં તોરે, તનકી મનકી હાર ભઇ–આવો આ૦

૪૨.

બીન ચાર ગંમખવાર કોઈ નહીં,
અપના મદદગાર કોઈ નહીં—બીન ચાર૦
હંમસી જહાંમે કુઓનો મકાંમે,
લાચાર કોઈ નહીં—અબ હંમસી લાચાર કોઈ નહીં—બીન ચાર૦
હો શાદમાનોસેજીન્દગાંની,
આસાર કોઇ નહીં—અબ અએસે આસાર કોઈ નહી—બીન ચાર૦

૪૩.

અએ મેહેર બેવફા હુવા કયું મેહેર તેરા નામ—કીયા મેહેરકા ન કાંમ;
હાં મેહેર બંન જલાતી હયે તુ મુજકો સુબહોશાંમ જલતા રહું મુદાંમ
—અએ મેહેર૦

ફરમાઈ મુજસે શાહાને ઇસ શેહેરકે યેહ બાત—ન હો રંડી નેક જાત,
અફસોસ કયું મયેં બોલ ઊઠા નેકી મેં તેરા નામ—જીંદાં મીલા
મુકામ—અએ મેહેર૦

પહોંચા વજીર શાહાકા ખીલવતમે તેરે પાસ—ફીર આયા બેહીરાસ,
લાયા નીશાંનીયાં તેરી હયેરત હયે લાકલાંમ—કયું કર કીયા યેહ
કામ—અએ મેહેર૦

અંગુશતરી કટાર, હુવે રૂમાલ, તેરા માલ,—તસ્વીર બેમીસાલ,
દરબારમે હરએક થે મઓજુદ ખાસોઆમ—દેખી વોહ શએ તમાંમ—
અએ મેહેર૦

ખતજાંનીયોન ઇસકો તુ અએ બદચલંનમે તાક—લાખતાં હું મએં તલાક
તુજકો અગર વજીરને ફાંસા બીછાકે દાંમ—અબ મેરા લે સલાંમ—અએ
મેહેર૦

૪૪.

સરવર આલી તુમપર જીઆ મઍંવારી.
જયાઓ કરત દુન્યા ફીરત ગુઇઆં ન કોપ્યારી—સર૦
ચમન ચમન જઍસે ફીરત ચકોરવા.
ચલત ચાલ જોબન મતવારી.
નજર પડત અગર નામપે, બદ કરદીઆ જીઆસે હારી—સર૦

૪૫.

ગુંઇયાંસે મોરી બતીયાંરે કેહા કોઇ જાએ,
જાએરે જાએ સુનાએ—ગુંઇયાંસે૦
બંદી અએસો ગાઇ નાચી મન હર લીનો,
નઇ નઇ રૂબંન દીખાએ—ગુંઇયાંસે૦
રહે પાકદામન ગર નાચ ગાકે,
નએ નએ મનસબ પાએ-ગુંઇયાંસે૦

૪૬.

મોરી ધુંન સુંનો સુંનો બરસત અશરત,
નીકસત મનસે ગુનસે ધુંન ધુંનસે સુંન,
સુંન દહંનસે નુર બરસત—મોરી ધુંન૦
રખે હંમ પાક સાફ ગર દામંન,
મેહેરસા હો તંન મન ધંન રઓશંન,
નીસદીન પલછીન રહે મન રાહત.
રાહત યેહી મન હસરત—મોરી ધુંન૦
શાહ તુમ સખી મેરા ગાનેકા કામ,
દોઆકે લીએ હાથ ઉઠાનેકા કામ.
ન મહેરૂમ જાંઉ મયેં દરબારસે,
જો ચાહું વોહ પાઉં મયે સરકારસે—મોરી ધુંન૦

૪૭.

શાહા યેહ અજબ જમાના હયે,
હરએક અપના બેગાના હયે—શાહા યેહ૦
નાદાંનકી શાંન હયે આંન બની,
નુકસાંનમે હયે જો દાના હયે—શાહા યેહ૦
ઘોડા હયે ગધોંકે તવેલેમે,
જરકાર ગધોંકા બાના હયે—શાહા યેહ૦
ગુલજારમે ઊલ્લુ બોલા હયે,
બુલબુલકા ઘર વીરાના હયે—શાહા યેહ૦

૪૮.

પ્યારસે બદલી કયું નજર તોરી—પ્યારસે૦
એકહી સફરમે અંખીયાં ફેરી, તન મન જલ જલ જાએ,
ચલતે નગરસે ભેદ બતાએ, કાહે મોહે બદ હએ દીખાએ નજર તોરી—
પ્યારસે બદલી૦

ડોકે ઘરમે બતીયાં છેડી, હંમ સંગ દીલ મીલ જાએ,
બએરીને તોરી મત બહેકાઈ, મોહે દેખ કછું ન લજાએ નજર તોરી—
પ્યારસે બદલી૦

૪૯.

એજી સાહેબ નતીજા મીલ જાએગા,
તુમ્હે ઇસકા નતીજા મીલ જાએગા—એજી સાહેબ૦
એક એકકે બદલેમે સઓ સઓ રૂપએ લું.
ઓ દીવાંનો ચુપ—નતીજા મીલ જાએગા૦
અચ્છી તરેહસે દેખીએ ઉસ આલી જાહકો
દાગી કીયા હયે જીસકે રૂખે રશકે મહાકો.
અલ્લાહ સમઝે બેસવા તુજ રૂસીયાહકો,
બોહતાંન કયું લગાતી હયે એક બેગુનાહકો.

યેહ એક યક્રાર ઇનકા સુનોજી,
ઓ દીવાંની ચુપ-નતીજા મીલ૦
પએછાંનો મુજકો ચશ્મસે અબરૂસે બાલસે,
શાયદ ઉતર ગઈહું તુમારે ખીઆલસે.
અલ્લાહ જીસકો દેતા હયે બીબી હલાલસે,
વોહ બાતભી તો કરતે નહીં હયં છીનાલસે.
યકરાર દો હુવે કોઇ પુકાર દો.
ઓ દીવાંની ચુપ-નતીજા મીલ૦
દેખો મયેં અબભી કહેતી હું તુંમ કહેના માનલો,
યેહ બાત જાંન જાંનેકી હયે ખુબ જાંનલો.
કયા બારબાર કહેતી હયે તું કહેના માનલો,
ખ્વાહી મખ્વાહી ચાહનેવાલેકી જાંનલો.
યકરાર પુરે તીન કોઈ સુંના દો
ઓ દીવાંની ચુપ-નતીજા મીલ૦

૫૦.

પડા કયું યેહ બશર જીન્દાંન.
હુઈ હું સુંનકે મયેં હયેરાંન.
કીસકો જલાયા, કીસકો સતાયા, કીસકો રૂલાયા આંન-પડા કયું૦
માલ ચુરાંના, જાલ બીછાંના, ચાલ જતાના જાંના,
ચોર પુરાંના, હયે પંએછાંના, યા ડાકુ ઇનસાંન-પડા કયું૦

૫૧.

મયેં વોહી રંડી જલીલો ખ્વાર હું,
દેખીયે તસવીર સુરતદાર હું-મયેં વોહી૦
ઉસ કટાર અંગુશ્તરો રૂમાલકી,
મયહી માલીક અએ મેરે સરદાર હું-મયેં વોહી૦

મેરા શૌહર યેહ અસીરે જુલ્ફ હયે,
યેહ મેરા દીલબર હયે મયેં દીલદાર હું—મયેં વોહી૦
સરદાર બોજ કર્જકા સરસે ઊતારીએ,
ફીર ચહડકે દાર દારે બકાકો સીધારીયે
ઊજરતકે મેરે સીધી તરેહ દામ લાઇયે,
ફીર હુકમે શાહેસે સુલીકો મેરાજ પાઇયે—મયેં વોહી૦

પર.

મેરે ગંમકા તરાંના સુંનીયે ફીસાંના અએ શાહેજીશાંન,
હયે યેહ જમાંના દુશમંન પુરાંના—સુનીયે ફીસાના૦
માદર પહોંચી ખુલદમે રહે ભાઈ બહંન નાદાંન,
બીક જો લેને હંમ ગએ મેરા બીછડા વોહ ભાઈ જાન.
હુઈ ઊસ્સે જુદાઈ ગુજરા જમાના—સુનીયે ફીસાના૦
લાચારીસે રાતદીન ફીરતીથી હએરાંન,
એક તાજીર મરદુદસે ફીર બચા મેરા દામાંન.
હુવા નાએકાકે ઘર મેરા ઠીકાનાં—સુનીયે ફીસાના૦
શાદી ઇસ્સે હો ગઇ હયે યેહ શોહર જીશાંન,
ઇન હજરતકે હાથસે મીલા ઇસે યાંહાં જીન્દાંન.
મુજેહ ઇસિ બારગાહમે દાદ હયે પાના—સુનીયે ફીસાના૦
આબીદ મેરા બાપથા ગયા જંગલમે હામાંન,
મેહેર મયેં ઉસકી લાડલી મેરા ભાઇ મુજફ્ફર જાંન.
મેરી માથી નાદીના દાંના યગાના—સુનીયે ફીસાના૦

પ૩.

ઓ નાહંમવાર તેરે નામપર પએજાર,
તેરો સાંની નહીં કોઈ જાલીમ હયે બદકાર.
લેજા દરબાંન, ઇસે ઇસીઆંન,
સુલી ઇસે દેદે જાકે હોવે યેહ ફીન્નાર—ઓ નાહંમવાર૦

૫૪

નેકીકા આખીર નેક મીલા સમરા,

બદી હયે બુરા ચલંત—નેકીકા૦

બાગ હરા નજર પડા ફુલભરા ગુલશાન હયે સારા,

અબ્ર ઘેરા નગમસરા રવીશપર આ કહે યેહ ફીરા.

મુજરા મુજરા સુંનો મુબારીક મેરા,

શુક્રે કરીમ ચમંનઆરા, ઉકા પુરા સખુંન સુનજરા.

ખીલા હયે ચમંન—નેકીકા૦

